

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118202743
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5118202743.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Amálie Paulerovej, v spore žalobcu: Dopravný podnik mesta Žiliny s.r.o., so sídlom Žilina, Kvačalova 2, IČO: 36 007 099, právne zastúpený HADBÁBNA & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Prielohy 1012/1C, Žilina, IČO: 47 249 722, proti žalovanému: C. E., nar. XX.X.XXXX, bytom G. Y. XXX/XX, P. L. E., o zaplatenie 65,65 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 17Csp/7/2018-74 zo dňa 21. januára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 65,65 € a zároveň vyslovil, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Mal za preukázané, že žalovaný porušil svoju povinnosť cestujúceho zaplatiť za prepravu cestovné určené tarifou a cestoval s neplatným cestovným lístkom. Žalovaný cestoval dňa 29.10.2017 v X. na linke MHD č. X a na vyzvanie revízora pri prvej kontrole predložil cestovný lístok s označením 3025850610, a to vo výške cestovného 0,35 €, prvé pásmo, zľavnený. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok kontrola bola vykonaná o 12.50 hod. s kontrolným lístkom 3025850615, kedy pri druhej kontrole žalovaný sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Povinnosť zaplatiť cestovné vznikla žalovanému použitím služieb dopravného prostriedku žalobcu. Nárok dopravcu na cestovné vyplývajúce z § 760 Občianskeho zákonníka ako aj jeho nárok na prirážku k základnému cestovnému za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom, posudzoval v zmysle zákona č. 514/2009 Z. z. o doprave na dráhach vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si uplatňuje svoje nároky z titulu, že žalovaný cestoval s neplatným cestovným lístkom na linke MHD č. X trolejbusom.

2. Žalovaný dňa 29.10.2017 nástupom do vozidla mestskej hromadnej dopravy, uzavrel tak so žalobcom konkludentne a dobrovoľne zmluvu o preprave osôb, a teda okamihom nástupu do dopravného prostriedku bol povinný dodržiavať prepravné a tarifné podmienky žalobcu. Vychádzajúc zo zásad používania cestovných lístkov v zmysle Tarify dopravcu je nepochybné, že jednopásmový cestovný lístok možno použiť na cestu v dĺžke maximálne do 5 ľubovoľných po sebe idúcich zastávok na jednom spoji a platnosť cestovného lístka končí u jednopásmového cestovného lístka na piatej zastávke od nastúpenia cestujúceho do vozidla MHD. Žalovaným označený cestovný lístok jednopásmový (3025850610, a to vo výške cestovného 0,35 eur, prvé pásmo, zľavnený) pri odchode vozidla MHD z piatej zastávky od nastúpenia žalovaného bol pre ďalšiu prepravu neplatný. Na výzvu revízora medzi 15-16 zastávkou sa nepreukázal platným cestovným lístkom, bolo spísané hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok, ktorú skutočnosť potvrdil vo svojom vyjadrení i vypočutý svedok (revízor).

3. Mal za to, že tvrdenia žalovaného o tom, že mu samotný revízor zabránil vo vystúpení na piatej zastávke od nastúpenia do vozidla MHD, v konaní nepreukázal. Ak teda žalovaný tvrdil, že mal platný cestovný lístok a konaním revízora mu bolo zabránené vo vystúpení z dopravného prostriedku, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. V danej veci existovali dôkazy na podporu tvrdenia žalobcu, že žalovaný použitím dopravného prostriedku pri kontrole sa nepreukázal platným cestovným lístkom, ako aj z výsluchu svedka - revízora na tieto skutočnosti. Žalovaný neprodukoval žiaden dôkaz, ktorý bol spôsobilý bezpečne preukázať jeho sporné skutkové tvrdenie o zabránení revízora vystúpiť mu z vozidla. Žalovaným navrhovaný dôkaz o výsluch príslušníkov štátnej polície, ktorý v súčinnosti s revízorom vykonali jeho identifikáciu v danej veci bolo irelevantné, preto dôkaz nevykonali. Nakoľko žalovaný na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, je povinný zaplatiť dopravcovi základné cestovné a úhradu, a to spolu 65,65 €, ktorá povinnosť vznikla podľa § 8 ods. 5 a 6 zákona č. 514/2009 Z. z. v spojení s ustanovením článku VIII. bod 5. písm. c) Prepravného poriadku MHD v Žiline platného v čase prepravy.

4. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech.

5. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že sudkyňa okresného súdu nevedela zariadiť, aby boli prítomní príslušníci Polície Žilina, ktorí ho sterilizovali a zaviezli o dve zastávky ďalej. Chce, aby krajský súd predvolal všetkých zainteresovaných zo dňa 29.10.2017. V doplnení odvolania uviedol, že žiada, aby boli prítomní príslušníci a revízori, ktorí boli na kontrole, aj na krajskom súde.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril a má za to, že súd pristúpil k vykonaniu žalovaným navrhnutého dôkazu, a to výsluchom revízorky, ktorá vykonávala tarifnú kontrolu žalovaného 29.10.2017. I tento dôkaz potvrdil skutkové tvrdenia žalobcu. Vypočutie ďalších revízorov, ktorí boli prítomní v dopravnom vozidle, by bolo nadbytočné a nevhodné, nakoľko sa na kontrole žalovaného nepodieľali. Výsluch príslušníkov polície je irelevantný, nakoľko títo neboli prítomní pri vykonávaní tarifnej kontroly. Žalovaný nevedel označiť žiadne prostriedky procesnej obrany, ktoré by potvrdzovali jeho verziu skutkového stavu. Skutkový stav bol preukázaný listinnými dôkazmi, ako aj svedeckou výpoveďou svedkyne K. T.. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

7. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Odvolací súd na rozhodnutie o odvolaní žalovaného nenariaďoval pojednávanie, a to s poukazom na ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. V danom prípade nebolo potrebné zopakovať ani dopĺňať dokazovanie, preto nebolo nariadené pojednávanie odvolacieho súdu a zároveň to nevyžaduje dôležitý verejný záujem. Existencia dôležitého verejného záujmu je dôvodom na nariadenie pojednávania len vtedy, ak by otázky, ktoré sú predmetom konania, mohli mať širší spoločenský dopad a ak by ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov konania mohla byť významná aj pre iné subjekty (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 227/2011).

9. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní (a to navrhovanie výsluchu svedkov - príslušníkov polície a revízorov) a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcom vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

10. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie vo veci správne postupoval, keď nenariadil výsluch príslušníkov polície, ktorí mali žalovaného na konečnej autobusovej zastávke identifikovať, nakoľko uvedený dôkaz by bol irelevantný, keďže sám žalovaný pred súdom prvej inštancie sa vyjadril,

že príslušníci polície neboli prítomní pri vykonávaní jeho kontroly v hromadnom dopravnom prostriedku revízorom, a teda nevedeli by sa vyjadriť k tejto skutočnosti. Pokiaľ žalovaný navrhoval vypočúť revízorov, z obsahu spisu ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie tento dôkaz vykonal, keď vypočul svedkyňu K. T., ktorá ako revízorka vykonávala v danom čase a danom mieste kontrolu žalovaného a bolo preukázané, že tento cestoval mestskou hromadnou dopravou bez platného lístka.

11. Okrem toho odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým záverom a prejednávanej veci vecne správne posúdil. Z listinných dôkazov predložených žalobcom pri žalobe (hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 1781614) a svedeckej výpovede K. T., mal preukázaný uplatňovaný nárok žalobcu a tento skutkový stav súd prvej inštancie správne vyhodnotil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedených v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

12. V konaní nebolo sporné, že žalovaný bol už predtým vo vozidle MHD revízorom kontrolovaný, mal platný cestovný lístok zľavnený jednopásmový a cestoval so sprievodom ako osoba ťažko zdravotne postihnutá. Revízorom mal byť upozornený, že má platný cestovný lístok jednopásmový, a preto má ďalšej zastávke vystúpiť. Napriek tomu žalovaný na tejto zastávke nevystúpil a pokračoval ďalej v ceste vo vozidle MHD bez platného cestovného lístka, pričom bol kontrolovaný medzi zastávkou 15 a 16 a cestovný lístok, ktorý predložil pri predchádzajúcej kontrole bol platný iba po zastávku 15.

13. Žalovaný ako obranu v konaní tvrdil, že zo strany revízorov mu nebolo umožnené vystúpiť z hromadného dopravného prostriedku a na preukázanie týchto tvrdení navrhoval vypočúť svedkov, a to príslušníkov polície, ktorí ho mali identifikovať na konečnej zastávke, ako aj revízorov. Revízor, ktorý vykonával kontrolu u žalovaného bol v konaní vypočutý ako svedok a tieto tvrdenia žalovaného nepotvrdil. Súd prvej inštancie, ako už bolo vyššie konštatované, správne postupoval, keď z dôvodu hospodárnosti nevykonal výsluch príslušníkov polície, ktorí mali žalovaného identifikovať na konečnej zastávke, nakoľko neboli prítomní pri vykonávaní kontroly žalovaného v mestskom hromadnom prostriedku a nevedeli by sa teda vyjadriť k tvrdenej skutočnosti žalovaného, že zo strany revízora mu bolo zabránené vystúpiť z mestskej hromadnej dopravy. Iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalovaný nenavrhoval vykonať na preukázanie svojich tvrdení. Nakoľko žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ohľadom jeho tvrdených skutočností, že konaním revízora mu bolo zabránené vo vystúpení z dopravného prostriedku, na uvedené súdu neoznačil a ani nepredložil žiadne relevantné dôkazy, muselo byť rozhodnuté v jeho neprospech.

14. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd dôvodnosť odvolacích námietok žalovaného posúdil ako neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý v odvolaní.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, nakoľko mal v odvolacom konaní žalobca plný úspech. Pri ich rozhodovaní vychádzal z ustanovenia § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)